

[Bjørn Poulsen]

te en lovgivning af denne art. Så har man også i andelsbevægelsen selv været ude om det. Så er jeg næsten overbevist om, at der er ved at være et flertal for, at man ændrer beskatningsformen. Jeg indrømmer, at på den led er jeg nøjagtig på samme linje som Christian Sørensen. Jeg synes nemlig også, at vi i andelsbevægelsen bør rydde op, så vi er fri for at møde den slags ting i fremtiden.

Glistrup (FP):

Socialdemokratiets oppositionsperiode har tydeligvis hidtil været alt for kort til, at det har kunnet lære at skrive ordentlige bemærkninger til folketingsforslag. Vi får dokumenteret hver evig eneste dag, hvad det er for nogle tyndbenede Ekstra Blads-betragtninger, man anfører. Man får fat i en flig af et stort problem, og så tager man nogle tilfældige enkelthistorier og smører ned som sine bemærkninger, hvor man faktisk giver læseren stene for brød.

Det er jo noget atypisk og i forbindelse med forslaget her aldeles uinteressant, at der måske er særlige problemer i konkurrenceforholdene inden for den meget store grovvar- og foderstofhandel. Det er da rigtigt nok, at DLG betaler mindre i skat end KFK, men så kunne KFK da bare lade være med at være aktieselskab og organisere sig som andelsselskab i stedet for, så havde KFK løst det problem. Det er ingen grund til at rende ud med sådan et specielt lovforslag.

Bevares, der har da været meget godt presstof i disse forskellige transformatorstationer og andet, som andelsselskaber har kunnet udleje, men det har jo ikke noget som helst at gøre med det fundamentale problem om, hvordan vi skal tilrettelægge andelsbeskatningen i Danmark, som man nu pludselig vil til at have omkalfatret.

Ikke nok med, at socialdemokratiet ikke evner at skrive bemærkninger. Man evner heller ikke at skrive nogle ordentlige tekster til de forslag, man fremsætter. Det er en gang almindelig, vammel harmonikamusik, hvor man overlader til ministeren at finde ud af, hvad socialdemokratiet i grunden mener. Så kan ministeren altså komme med et eller andet forslag. Når socialdemokratiet fremsætter et forslag, skulle det gerne være så modent og så sagkyndigt, at det virkelig kun-

ne foreslå, hvad det vil foreslå, så vi vidste, hvad vi skulle debattere.

Nogle af nøgleordene i det forslag, vi har til forhandling her, er, at man i andelsbeskatningen skal anvende samme principper, som man har i aktieselskabsbeskatningen. Hvad vil det sige? Jeg kan i hvert tilfælde på fremskridtspartiets vegne sige, at hvis vi skal læse det med noget som helst tilløb til sympati, så må det betyde, at der ikke skal komme én eneste kronens nettoforøgelse af skattetrykket i Danmark. Skal man have en ensartet beskatning, så skal det ikke være således, at man nu fører andelsselskaberne op til beskatning med 40 pct. og får det samme hjem fra aktieselskaberne og anpartsselskaberne, så må man i hvert tilfælde finde frem til en løsning, hvor man ikke øger skatteplyndringen. Hvis man skal harmonisere, ensrette, beskatningen, så må man havne på måske 36 pct., måske 38 pct. i beskatning for hele området. Hvad der yderligere går i den bundløse statskasse fra andelsselskaberne, må i hvert tilfælde spares samtidig af andre, altså f.eks. af aktieselskaberne.

Man vil absolut have lavet en ligestilling, men som hr. Bjørn Poulsen helt rigtigt påviste – det var i virkeligheden det, socialdemokratiet burde have beskæftiget sig med, når man nu skal have en debat i gang om disse emner i folketinget – er andelsselskaber også i dag noget meget, meget mangfoldigt og varieret og forskelligartet. Hr. Camre undervurderer ganske og aldeles den udvikling, der er sket, når han tror, at alle andelsselskaber falder inden for disse meget få, firkantede rammer, som hr. Camre bevægede sig i. Der er skam masser af andelsforetagender, der endnu har de karakteristika, som man havde i andelsbevægelsen for 100 eller 50 eller 40 eller 30 år siden. Derfor er vi meget skeptiske i fremskridtspartiet over for, om den opgave, som socialdemokratiet her vil vælte over på den siddende skatteminister, i virkeligheden ikke er ret uløselig, fordi man har en sådan mangfoldighed af foretagender inden for andelsbevægelsen, at det faktisk ikke lader sig gøre at løse dette evighedsproblem. Det er jo noget, der har været debatteret i hvert tilfælde de sidste to menneskealdre, hvordan man skulle indrette kooperationsbeskatningen. Vi nærer en stærk skepsis.

Men det hele kan jo løses ved, at vi får ensartede principper for aktieselskabsbeskat-